

दैनिक लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

राम्रो घडेरी बिक्रीमा

तिलोत्तमा-१ शंकरनगर प्यारामाउण्ट स्कूलको पूर्वपट्टी उत्तरतर्फ २० फिट र पूर्वतर्फ २२ फिटको बाटोमा मोहडा पर्ने एक कट्टा जग्गा खरिद गर्न चाहनेले तुरुन्तै सम्पर्क गर्नुहोला ।

सम्पर्क नम्बर: ९८०१८२७९५०

वर्ष ३८ | अंक १३० | बुटवल | २०८३ बैशाख २७ गते, आइतबार | नेपाल संवत् ११४६ | Sunday May 10, 2026

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

श्रम संस्कृति पार्टी सुकुम्वासीको पक्षमा छ : हर्क

बुटवल । श्रम संस्कृति पार्टीका अध्यक्ष हर्क साम्पाङले सुकुम्वासीको पक्षमा आफू रहेको बताएका छन् । हेटौडा पुगेका अध्यक्ष साम्पाङले सुकुम्वासीमाथि सम्बोधन गर्दै कसैलाई पनि घरबारविहीन हुन नदिने प्रतिबद्धता जनाए ।

उनले भने-‘जनतालाई विस्थापित गर्ने, घर भत्काएर खेदाउने र सुकुम्वासी बनाउने काम हुनुहुँदैन । हाम्रो पहिलो प्रतिनिधिसभाको पहिलो बैठकमा नै मैले यस एजेन्डालाई राखेको छु । कसैले केही गरोस् वा नगरोस्, म सधैं यहाँहरूको पक्षमा छु । सबैलाई बासको अधिकार छ, यो संविधानले दिएको मौलिक हक हो । घर भत्काएर जनतालाई आतङ्कित गर्ने काम हुनुहुँदैन ।’

उनले मेचीदेखि महाकालीसम्मका जनता एकजुट भएर सरकारको निरंकुश कदमविरुद्ध आवाज उठाउनुपर्ने बताए । जनताको दुःखमा आफू सधैं साथमा रहने हर्कले वचन दिए ।

उनले भने-‘चाहे संसदमा होस् वा सडकमा, नेपाली जनताको बाँच्न पाउने अधिकार सुनिश्चित गर्न म निरन्तर लागि्रहनेछु ।’

घण्टीमा भोट हाल्नेहरू लुक्न थाले, बालेन ओली जस्तै : दुर्गा प्रसाई

बुटवल । राष्ट्र, राष्ट्रियता, धर्म, संस्कृति तथा नागरिक बचाउ महाअभियानका संयोजक दुर्गा प्रसाईले सरकारले सुकुम्वासी बस्तीमा डोजर लगाएकोप्रति असन्तुष्टि जनाएका छन् ।

भक्तपुरस्थित आफ्नै निवासमा आयोजित पत्रकार सम्मेलनमा उनले गरिब तथा श्रमिक वर्गमाथि अन्याय भएको आरोप लगाए ।

उनले प्रधानमन्त्री बालेन शाहले सामाजिक सञ्जाल र ‘अल्गोरिदम’ को प्रयोग गरेर फाँसीवादी शैलीमा शासन चलाउने प्रयास गरिरहेको बताए । जीवनभरको मेहनतबाट बनाइएका घरहरू भत्काइँदा गरिबका सपना चकनाचुर भएको उनले जनाए ।

उनले भने-‘तपाईंलाई यी गरिबको आँसु लाम्छ, वृद्धा अवस्थाका आमाहरू रूँदै गरेका थिए, एकल महिलाहरू रूँदै गरेका थिए, जो लघुवित्त र सहकारीबाट पीडित भएका थिए । जीवनभरको कमाइले घर बनाएका थिए, उनीहरूले । कसैले मकै बेचेर, कसैले गिद्धी बोकेर घर बनाएका थिए, कसैले घरमा रत्न लगाएर मजदुरी गरेर चाहिँ घर बनाएका थिए, कसैले भारी बोकेर घर बनाएका थिए, तर ती सबै घर भत्किए । घरमात्रै भत्किएन गरिबका सपना पनि भत्किए ।’

» बाँकी ३ पेजमा

राज्यको गलत नीतिले संकटमा सलाई उद्योग

राज्यको संरक्षणमुखी नीति हुने हो भने नेपालको माग धान्ने परिमाणको सलाई नेपाली उद्योगले उत्पादन गर्न सक्ने र भारतीय सलाईको आयात पूर्णरूपमा विस्थापन गर्न सक्ने छन् ।

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

चालु अवस्थामा रहेको नेपालकै एक मात्र सलाई उद्योग राज्यको गलत भन्सार नीतिका कारण संकटमा परेको छ । विगतमा नेपालमा ३६ वटा सलाई उद्योग भए पनि राज्यको गलत नीतिकै कारण अधिकांश बन्द छन् । हाल बुटवल- १६ मा रहेको जय महालक्ष्मी म्याच इण्डष्ट्रिज मात्रै एक तिहाई क्षमतामा मात्रै चलेको छ ।

स्थानीय युवा उद्यमीहरू राजेन्द्र ढकाल, जीवन अधिकारी,कृष्ण बस्याल र पशुपति अर्यालको साभेदारीमा साढे २ करोड लगानीमा सञ्चालित यो उद्योग २१ वर्ष पुरानो हो । चितवनको सुवर्ण म्याच इण्डष्ट्रिज पुनः सञ्चालनमा आउने प्रकृत्यामा छ ।

भारतबाट भन्सार छलेर चोरी तस्करीमार्फत् हुने आयात तथा न्यून बिजक मूल्य र कम परिणाम घोषित गरी वैधरूपमा आयात हुने सलाईका कारण स्वदेशी सलाई उद्योग संकटमा परेको उद्योगीको गुनासो छ ।

स्वदेशी उद्योगको उत्पादनभन्दा तेब्बर बढी परिणामको सलाई भन्सार छलेर आयात हुने भएकाले भारतीय सलाईसँग मूल्यमा प्रतिस्पर्धा गर्न नसकेर उद्योग संकटमा परेको सञ्चालकहरूको गुनासो छ ।

‘भारतबाटै महँगोमा कच्चा पदार्थ ल्याएर उत्पादन गर्नुपर्छ,

तर भारतीय सलाई आयातमा राज्यले लिने भन्सार दर एकदमै न्यून छ, जसले गर्दा स्वदेशी उद्योग संकटमा परेर बन्द हुँदै गएका छन्,’ उद्योगका सञ्चालक राजेन्द्र ढकाल भन्छन्-‘सरकारले स्वदेशी उद्योग संरक्षण गर्न सलाई आयातमा लिइँदै आएका भन्सार दर तत्काल वृद्धि र अवैध आयातलाई कडाईका साथ नियन्त्रण गर्नुपर्छ ।’

हाल प्रति २० कांटी सलाईको बड्डाको भन्सार मूल्यांकन ४० पैसा र ५० कांटी सलाईको ८० पैसा छ भने ५० कांटीभन्दा बढीको सोही अनुपातमा छ ।

स्वदेशी उद्योगलाई बचाउन अहिलेको सरकारले भारतीय सलाईको भन्सार मूल्यांकन २० कांटी प्रतिबड्डामा ७५ पैसा र ५० कांटी प्रति बड्डामा एक रुपैयाँ ४० पैसा कायम गर्न उद्योगीहरूको माग छ । यस्तै भन्सार महसुल मूल्यांकनको मूल्यमा मूल्यांकनमा साविकको ३० प्रतिशतमा १० प्रतिशत बढाएर मूल्यमा ४० प्रतिशत पुर्‍याउनुपर्ने उद्योगीले माग गरेका छन् ।

उद्योगी ढकालका अनुसार उनको उद्योग पूर्ण क्षमतामा चल्ने वातावरण बने नेपालको माग धान्ने परिमाणको सलाई एकलै उत्पादन गर्न सक्छ ।

अवैध आयातले बजार खुर्चिँदा र मूल्यमा प्रतिस्पर्धा गर्न नसक्दा दैनिक एक सय काटुन र मासिक ४ हजार काटुन उत्पादन क्षमता भएपनि दैनिक ४५ काटुन र मासिक १२ सय

काटुन मात्र उत्पादन हुने गरेको ढकालले गुनासो गरे ।

उद्योगका अर्का सञ्चालक जीवन अधिकारीले दुलो जनसंख्या रहेको तराईका जिल्लाहरूमा भन्सार छलेर आयात हुने भारतीय सलाईको बिक्रीका कारण नेपाली सलाईको बिक्री शून्य जस्तै भएको गुनासो गरे ।

राज्यको संरक्षणमुखी नीति नहुँदा र सरकारको नजर नपुग्दा आफ्नो उद्योगले न्यून क्षमतामा उत्पादन गरेको सलाई समेत बिक्री हुन समस्या भएर नोक्सानी बेहोर्नु परेको गुनासो गरे ।

‘भन्सार दर, बारुदजन्य र अन्य कच्चा पदार्थको मूल्य वृद्धि जस्ता कारणले अहिलेसम्म एक करोड बढी नोक्सानी बेहोरी सक्यौँ, अब सरकारले भन्सार दर परिवर्तन नगर्ने हो भने उद्योग बन्द गर्नुको विकल्प छैन ।’-अधिकारीले भने ।

उद्योगमा ९४ जना स्थानीयले रोजगारी पाएका छन्, ती मध्ये ६२ जना महिला छन् ।

‘अवैध पैठारी र न्यूनभन्सार मूल्याङ्कनमा भारतीय सलाईको आयात र चीनबाट अनियन्त्रितरूपमा आयातित लाइटले स्वदेशी सलाई उद्योगको अस्तित्व नै संकटमा परेको छ, लोपोन्मुख उद्योगलाई संरक्षण गर्ने दायित्व राज्यको हो,’ उद्योगका सञ्चालक कृष्ण बस्यालले भने-‘सरकारले स्वदेशी उद्योगलाई बचाउने हो भनेसोही बमोजिम भन्सार महसुल र मूल्यांकन दर यथाशीघ्र परिवर्तन गर्नुपर्छ ।’

डोजर आतंक सधैँका लागि बन्द गर्न संघर्ष समितिको माग

बुटवल । ज्ञापनपत्र नेपाल भूमिहीन सुकुम्वासी तथा अव्यवस्थित बसोबासी संघर्ष समिति रुपन्देहीले डोजर आतंक सधैँका लागि बन्द गर्न माग गर्दै जिल्ला प्रशासन कार्यालय रुपन्देहीमा ज्ञापनपत्र बुझाएको छ । संघर्ष समितिका संयोजक खगेन्द्र पौडेलसहितको टोलीले रुपन्देहीका सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी मेघनाथ पाख्यालाई ज्ञापनपत्र बुझाएको हो ।

ज्ञापनपत्रमा विगत केही दिनदेखि सरकार पक्षबाट देशका विभिन्न स्थानहरूमा सुकुम्वासी तथा अव्यवस्थित बसोबासीले आफ्नो जीवनभरको मेहनत र पसिनाले बनाएका घर-टहराहरू डोजर लगाई भत्काउने कार्य तत्काल रोक्न माग गरिएको छ ।

डोजर आतंक तत्काल बन्द गरी विगतका भूमि समस्या समाधान आयोगका कार्यलाई पूर्णता दिई नापर्जोच सम्पन्न भएका स्थानमा राजस्व लिई लालपुर्जा वितरण गर्न र बाँकी स्थानमा नापर्जोच प्रक्रिया अघि बढाउन संघर्ष समितिले माग गरेको छ । डोजर आतंकले नागरिकहरूलाई घरबारविहीन, असुरक्षित र आतंकित बनाएको र सोही पीडा र तनावका कारण

दुई जना व्यक्तिले ज्यानसमेत गुमाउनुपरेको दुःखद अवस्था सिर्जना भएको ज्ञापनपत्रमा उल्लेख छ ।

औद्योगिक क्षेत्र व्यवस्थापन लिमिटेडको केन्द्रीय कार्यालयबाट यही बैशाख १४ मा रानीगञ्जको अव्यवस्थित बस्ती तथा संरचना हटाउने पत्राचारप्रति संघर्ष समितिले गम्भीर आपत्ति जनाएको छ ।

मोतीपुर औद्योगिक क्षेत्र परियोजना स्थापना हुनुभन्दा २०-३० वर्षअघि नै बुटवल-१७ रानीगञ्ज क्षेत्रमा स्थानीय नागरिकहरूको बसोबास रहेको र त्यहाँ राज्यले बिजुली, पानी, सडकलगायतका पूर्वाधार विकास गरिसकेको अवस्थामा बस्ती खाली गर्न खोजिए विद्रोह हुने चेतावनी दिइएको छ ।

विगतमा स्थानीय राजनीतिक दल, जनप्रतिनिधि तथा तत्कालीन गृहमन्त्री बालकृष्ण खाँणको उपस्थितिमा सोही स्थानको बसोबास संरक्षण गर्दै वस्ती नभएको क्षेत्रमा मात्र औद्योगिक क्षेत्र बनाउने सहमति भएको ज्ञापनपत्रमा स्मरण गराइएको छ ।

उक्त सहमतिविपरीत गरिने कुनै पनि जबर्जस्ती कदम स्वीकार्य नहुने ज्ञापनपत्रमा भनिएको छ । राज्यले वर्षदेखि बसोबास गरेका नागरिकहरूमाथि बल प्रयोग गरी २०-३० वर्षदेखि बस्दै आएका घर-टहरा भत्काउने कार्य जारी राखेमा हजारौँ नागरिक पुनः भूमिहीन बन्ने र यसले सामाजिक असन्तोष, अपराध वृद्धि तथा दीर्घकालीन अस्थिरता निम्त्याउन सक्ने ज्ञापनपत्रमा औल्याइएको छ ।

राज्यले समयमै संवेदनशीलता अपनाई आफ्ना नागरिकहरूको अभिभावकत्व ग्रहण गरी डोजर आतंक सधैँका लागि बन्द गर्न संघर्ष समितिले माग गरेको छ ।

ज्ञापनपत्रमा, मानव सभ्यताको इतिहास हेर्दा मानिस प्रारम्भमा घुम्ने जीवन बिताएको, विस्तारै जंगल फाँडेर स्थायी बसोबास र खेतीपाती गर्न थालेका र समाज विकासको प्रक्रियासँगै समाज, राज्य र शासन प्रणालीको विकास भई जसले जहाँ श्रम गयो, त्यहाँ बसोबास गर्ने अभ्यास स्थापित हुँदै गएको स्मरण गराइएको छ ।

यस्तै नेपालको सन्दर्भमा पनि राज्य एकीकरणपछि तत्कालीन शासकहरूले लालमोहर, बिर्ता र हुकुममार्फत् सार्वजनिक जमिन आफ्ना नजिकका व्यक्ति तथा शक्तिशाली समूहलाई बाँड्दै आएको इतिहास रहेको ज्ञापनपत्रमा स्मरण गराइएको छ ।

२०२० सालतिर भूमि सुधार ऐन लागू भए पनि यसको कार्यान्वयनमा व्यापक असमानता, विभेद र त्रुटिहरू देखिएका र नापी प्रक्रियामा समेत कतिपय स्थानमा पक्षपात, बेवास्ता र अनियमितता भएको र अहिले पनि पनि विभिन्न जिल्लाका नापी कार्यालयमा रहेका पल्ट रजिस्टर, फिल्डबुक तथा नक्सा हेर्दा असमानता र विभेदका उदाहरणहरू देख्न सकिने ज्ञापनपत्रमा उल्लेख छ ।

» बाँकी ३ पेजमा

